

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการ

สำหรับใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และมาตรการในทางวิชาการ สำหรับการใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ การสูบน้ำบาดาล

(๑) บ่อน้ำบาดาลจะต้องมีเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำ บ่อน้ำบาดาลทุกบ่อ เว้นแต่คณะกรรมการน้ำบาดาลจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(๒) ในกรณีที่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ ให้กรอกรายการในรายงานการใช้น้ำบาดาลตามแบบที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด แล้วส่งรายงานดังกล่าวให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ ภายในวันที่ ๑ ของเดือนถัดไป

(๓) บ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๒๐๐ มิลลิเมตรขึ้นไป ต้องมีช่องที่ปากบ่อน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร พร้อมฝาปิดเปิดได้ สำหรับตรวจวัดระดับน้ำในบ่อ

(๔) ต้องวัดระดับน้ำในบ่อน้ำบาดาล แล้วแจ้งผลการวัดระดับน้ำและส่งตัวอย่างน้ำซึ่งเก็บจากบ่อน้ำบาดาลตามวิธีการที่กรมทรัพยากรกำหนด ให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์

“ข้อ ๓ เครื่องวัดปริมาณน้ำ

(๑) เครื่องวัดปริมาณน้ำที่ใช้ติดตั้งกับบ่อน้ำบาดาลต้องเป็นมาตรวัดน้ำชนิดขับเคลื่อนตัวเลขด้วยระบบแม่เหล็ก ได้รับการรับรองจากกระทรวงพาณิชย์ และได้รับการทดสอบความเที่ยงตรงจากสถาบันที่กรมทรัพยากรเห็นชอบ มีลักษณะดังนี้

ก. อ่านปริมาณน้ำสะสมด้วยระบบตัวเลขเป็นลูกบาศก์เมตร

ข. ตัวเลขวัดปริมาณน้ำบนหน้าปัดสามารถบันทึกได้ไม่น้อยกว่าห้าหลักโดยไม่บันทึกนิยม และอยู่ในแนวเดียวกัน

ก. ไม่มีปุ่มหรือกลไกอื่นใดที่สามารถปรับตัวเลข
ได้จากภายนอก

(๒) เครื่องวัดปริมาณน้ำชนิดนี้ต้องเป็นชนิดที่คณะกรรมการน้ำบาดาลเห็นชอบ

ข้อ ๔ การติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาล

(๑) ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำประจำบ่อน้ำบาดาลแต่ละบ่อให้อยู่ในแนวราบเหนือระดับผิวดินพอควร ตั้งอยู่ในที่ที่สะดวกและปลอดภัยในการอ่านและตรวจสอบ

(๒) ตำแหน่งของเครื่องวัดปริมาณน้ำต้องอยู่ห่างจากบ่อน้ำบาดาลไม่เกิน ๑๐ เมตร และอยู่หน้าท่อระบายน้ำทิ้ง เครื่องปรับปรุงคุณภาพน้ำ ถังพักน้ำ หรือหอถัง

(๓) ท่อส่งน้ำระหว่างบ่อน้ำบาดาลกับเครื่องวัดปริมาณน้ำต้องอยู่เหนือระดับผิวดินและไม่มีท่อแยกใด ๆ

ข้อ ๕ การซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำ

(๑) เมื่อเครื่องวัดปริมาณน้ำชำรุด หรือทำงานไม่เที่ยงตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องถิ่น และต้องซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ใช้ได้ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่แจ้งให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องถิ่นทราบ

(๒) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า เครื่องวัดปริมาณน้ำชำรุดหรือทำงานไม่เที่ยงตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลทราบแล้ว ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ใช้ได้ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕๕

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘

ข้อ ๖ เมื่อติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำใหม่ หรือซ่อม หรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำแล้ว ต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องวัดปริมาณน้ำและการติดตั้ง พร้อมทั้งบันทึกตราประทับของกรมทรัพยากรธรณีติดไว้กับเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘

อบ วสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม